

קדושת הכוהנים וקדושת העם

בפרשתנו מופיעים כמה איסורים שנאמרו לכוהנים, כגון איסור טומאה למת ואיסור נשיאת גרושה וחללה. בין האיסורים אנו מוצאים גם: "לא יקרחו קרחה בראשם... ובבשרם לא ישרטו שרש" (כא, ה), וכן "בבלה ושרפה לא יאכל" (כב, ח). ברם, בעוד שבפרשתנו שני איסורים אלו נאמרו דווקא לכוהנים, הרי שבפרשת ראה (דברים יד) מופיעים האיסורים הללו כמופנים לעם ישראל כולו: "לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת" (שם, א); "לא תאכלו כל בבלה" (שם, כא). מדוע אפוא יש צורך באיסור מיוחד לכוהנים, אם ממילא נאסרו בדברים אלו כל ישראל?

המשותף לשתי הפרשיות הוא שבשתייהן גורם האיסור הוא הקדושה. ההבדל בין שתי הפרשיות נובע מהיותן מצביות על שני מקורות שונים לקדושה המחילה את האיסורים. בפרשתנו מודגש שהסיבה לאיסורים הללו לכוהנים היא קדושת הכוהנים, וקדושה זו נובעת מתוך עבודתם במקדש: "קדשים יהיו לא-להיהם... כי את אש"י ה' לחם א-להיהם הם מקריבם ויהיו קדש" (כא, ו); "וקדשתו כי את לחם א-להיה הוא מקריב" (שם, ח). לכן מובן, שקדושה זו מתייחסת רק לכוהנים, ואין היא נוגעת ליתר בני ישראל, שאינם מקריבים במקדש.

לעומת זאת, בספר דברים נאמר שעם ישראל כולו הוא עם קדוש, ונקודה זו בדיוק היא שמחילה את האיסורים הללו על כל העם: "ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת - כי עם קדוש אתה לה' א-להיך ובך בחר ה' להיות לו לעם סגלה מפל העמים אשר על פני האדמה" (דברים יד, א-ב); "לא תאכלו כל בבלה... כי עם קדוש אתה לה' א-להיך" (שם, כא).

אמור מעתה: שני מעגלים של קדושה נמצאים בעם ישראל. תוכנה המעשי של קדושה זו - הימנעות מדברים הפוגמים בה, כגון עשיית קורחה ואכילת נבלה. במעגל הפנימי, הקדושה נובעת מתוך העבודה במקדש והקרבת לחמו של הקב"ה, ועל כן היא מחילה את האיסורים הללו, ורבים אחרים, על הכוהנים בלבד. ברם, ספר דברים חושף את קדושתו הסגולית של עם ישראל, שאינה נובעת מן העבודה במקדש, אלא מבחירת ה' בישראל, ואף קדושה זו מחילה איסורים מסוימים, גם אם בכמות פחותה יותר מאלו של הכוהנים, על עם ישראל כולו. ממילא, כוהן העובר על איסור קרחה ועל אכילת נבלה, עובר למעשה על שני לאווין, שכן הוא פוגם בשתי מערכות של קדושה, בקדושת עם ישראל ובקדושת הכוהנים העובדים במקדש.

בשולי הדברים נזכיר, שפרשתנו עוסקת כמובן גם ברמה גבוהה עוד יותר של קדושה, זו של הכוהן הגדול. גם כאן הגורם לאיסורים אלו הוא קדושתו המיוחדת: "ולא יחלל את מקדש א-להיו כי יזר שָׁמֶן מִשְׁחַת א-להיו עליו... אֲנִי ה' מְקַדְּשׁוֹ" (כא, יב-טו), וקדושה זו מחילה עליו איסורים נוספים, שאינם חלים על יתר הכוהנים.

ממד הזמן בקורבנות

פרשתנו מקדישה פסקה קצרה (כב, כו-ל) לנושא קורבנות פסולים, שהדבר הפוסל אותם נובע מממד הזמן: א. גיל הקורבן: "והיה שְׁבַע יָמִים תַּחַת אֹמֶן, וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יִרְצָה לְקַרְבֵּן אִשָּׁה לַה'" (שם, כז); ב. האיסור: "וְיִשׁוֹר אוֹ שָׁה אֹתוֹ וְאֵת בְּנוֹ לֹא תִשְׁחַטוּ בַּיּוֹם אֶחָד" (שם, כח); ג. הדין של אכילת קורבן נדבה ביום שחיטתו: "בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכֵל לֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר" (שם, ל). עם זאת, למרות המשותף לשלושת הדינים, שבכולם מוזכרת המילה "יום", הרי שלכל דין יש משמעות מיוחדת משלו.

המשותף לשני הדינים הראשונים הוא שהם נובעים, בפשטות, מן מוסרי האוסר להקריב קורבן שתהיה בו פגיעה בקשר שבין הקורבן לאימו (לפי חז"ל והמפרשים, גם דין "אתו ואת בנו" מתייחס לאם). הדין הראשון עומד על חשיבות הזיקה בין האם לילדה בימים הראשונים שלאחר הלידה, והוא מזכיר במידה רבה, כפי שצינו בפרשת קדושים, את האמור לגבי אישה ובנה: "אִשָּׁה כִּי תִרְצֶי וְיִלְדָה זָכָר וְטָמְאָה שְׁבַע יָמִים כִּימֵי נִדַּת דֹּתָהּ תִּטָּמָא. וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בֶּשֶׂר עֶרְלָתוֹ" (יב, ב-ג). גם האיסור לשחוט אותו ואת בנו ביום אחד נובע מן מוסרי, הרלוונטי גם אצל בני אדם. כבר רבקה הזהירה את יעקב בנה מן האסון המיוחד שעלול להתרגש: "לָמָּה אֲשַׁכֵּל גַּם שְׁנֵיכֶם יוֹם אֶחָד" (בראשית כז, מה), ואף חלק מעונשם של בני עלי היה דווקא: "וְיִזָּה לָךְ הָאֹתָּה אֲשֶׁר יָבֵא אֶל שְׁנֵי בְנֶיךָ אֶל חֶפְנִי וּפִינֶחֶס בַּיּוֹם אֶחָד וְמוֹתוּ שְׁנֵיהֶם" (שם"א ב, לד). מוות של שני בני משפחה ביום אחד יש לו משמעות מועזת במיוחד, ובמידה מסוימת הדברים נכונים גם אצל בעלי חיים.

הדין השלישי, לעומת זאת, כלל אינו נוגע לפן מוסרי אלא לחלק מדיני אכילת הקורבן. עם זאת, ממד הזמן שבו יוצר קשר לדין השני, על דרך הניגוד. אם לגבי הדין השני הדגש היה על הבעייתיות של התרחשות שני אירועים ביום אחד, הרי שהדין השלישי מדגיש את ההיבט ההפוך: חשיבות עשיית הדברים דווקא ביום אחד. מבחינה הגיונית, לשני הדינים משותפת התפיסה שיום מהווה יחידת זמן, וביצוע פעולות באותו יום מהווה ביטוי אינטנסיבי של פעולות, הן לחיוב הן לשלילה. האכילה באותו יום של השחיטה מבטאת את תחושת הזיקה לקורבן ולמצוות אכילתו וממחישה את ממד התודה שיש בקורבן זה.

כעת ניתן להבין גם את המשך פרשתנו. לאחר שהובאו דיני הזמן ביחס לקורבנות, בסיום פרק כב, עוברת התורה בפרק כג לפרשת המועדות, העוסקת כולה בקדושת הזמן (ואף בה חוזרות המילים "יום", "שְׁבַע יָמִים", "בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי" ועוד). כך מתקדמת הפרשה מחשיבות ממד הזמן מצד היחידות המרכיבות אותו, לחשיבות ממד הזמן על לוח השנה.

שבת שלום

מתוך "נקודת פתיחה" / הרב אמנון בזק

"תורה והשקפה" - תובנות ניהול מפרשת השבוע / פרשת אמור
"ויאמר ה' אל משה: אמר אל-הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם..." (ויקרא כא א)

על הובלה שקטה והשפעה עמוקה

מה מלמדת אותנו פרשת אמור על ניהול בעידן מטריציוני? כיצד לנהל בלי לפקד - מנחה למנהיגות ללא סמכות פורמלית.

הרקע
בפרשת אמור, הקב"ה מצווה את משה להעביר הוראות מדויקות לכהנים, בני אהרן, לגבי להתנהלותם, קדושתם והאחריות המיוחדות המוטלות עליהם. משה, שאינו כהן, מתבקש למסור הנחיות לציבור הכהנים, שלכאורה נמצא במעמד ייחודי ואחר.

התובנה הניהולית

העברת מסר והנחיה להתנהלות ציבורית של הכהנים, למרות שאינו חלק מהם, זו דוגמה קלאסית של מנהיגות מתוך אחריות, גם ללא סמכות פורמלית - מנהיגות המבוססת על אמון, בהירות, ודוגמה אישית. לא על היררכיה.

הפרקטיקה - יישום בעולם ניהול הפרויקטים

מנהל פרויקטים פועל, מתאם ומנחה גורמים רבים—צוותים, מומחים וספקים. כמו משה, אין לו "סמכות פורמלית", אך יש לו אחריות להצלחת הפרויקט. על מנהל הפרויקט:

- להבהיר מטרות וציפיות (כמו משה שמעביר את דבר ה').
- להבין את התרבות והערכים של הצוותים (כהנים - קבוצה עם סט כללים ייחודיים).
- להוביל מתוך אישיותו - יכולת השפעה, תקשורת ואמון שהוא מקיים עם בעלי העניין - לא מתוך כוח פורמלי.

מסקנה

פרשת אמור מלמדת שמנהיגות אמיתית אינה תלויה במבנה ההיררכי אלא באחריות, פעולות, ויכולת להוביל אחרים, גם כשהם אינם כפופים למעשה. מנהל פרויקט מצליח הוא שמוביל מתוך בהירות, הבנה ואמון - לא מתוך דרגה או היררכיה ארגונית.

הקשר ל"ג בעומר

ל"ג בעומר חל השנה בערב שבת קודש "אמור".
בל"ג בעומר אנו מציינים את תורתו ומורשתו של רבי שמעון בר יוחאי (רשב"י) - דמות שפעלה דווקא מעבר לסמכויות הפורמליות. הוא לא החזיק בסמכות שלטונית, אך השפעתו הרוחנית, החברתית והערכית חצתה דורות.
כמו משה בפרשת אמור, וכמו מנהל פרויקט בימינו, גם רשב"י לימד אותנו שהובלה אמיתית אינה תלויה בדרגה, אלא באחריות, בחזון וביכולת להשפיע מבפנים.
כך, ל"ג בעומר מזכיר לנו שהאש שמובילה שינוי – היא פנימית: לא של סמכות חיצונית, אלא של שליחות, מחויבות והשפעה נטולת אגו.

שבת שלום ובשורות טובות
בועז עוגן!

לעילוי נשמות

עמית בונצל הי"ד, בן נועה ויצחק
רועי מרום הי"ד, בן טלי ורענן

חידון א' ב' לפרשת אמור

נכתב ע"י זיוה מונסונגו

<p>ק. מילה שחוזרת מספר פעמים בפרשה.
ר. אחד מאברי הגוף שנשבר...
ש. עצם בפה.
ת. כפותיו מארבעת המינים ופריו משבעת המינים.</p> | <p>כ. אחד מהדברים שאסור לאכול עד עצם היום הזה...
ל. עליה נאמר שהיא זָקָה.
מ. חג החל בט"ו בניסן.
נ. אותם עורך הכהן על המנורה.
ס. ביום הראשון וביום השמיני שבתון.
ע. בפרשה מניפים אותו, בימים אלו סופרים אותו.
פ. ב"ד ניסן אותו מקריבים.
צ. מזרע אהרן נאסר עליו לאכול בקדשים עד שיטהר.</p> |
|--|--|

- א. כך מתחיל הקידוש של שלשת הרגלים.
ב. וחג השבועות תעשה לך...
ג. לכהן אסור להתחתן אתה.
ד. סבו של המקלל.
ה. סוג של פרי.
ו. השלימו: " _____ לָכֵן מִמִּקְרַת הַשְּׁבִטָה..."
ז. ראש השנה נקרא גם...
ח. סוג של מום באדם.
ט. תוארה של המנורה.
י. אחד המומים בבקר או בצאן.

שבת
י"ט אייר ה'תשפ"ה (17/5/2025)
34 לעומר

שבת פרשת אמור

19:11	כניסת שבת
20:13	יצאת שבת
20:46	צאת שבת ר"ת
הפטרת השבת:	
יחזקאל פרק מ"ד, טו-לא' והכהנים הלויים	
פרקי אבות:	
פרקי אבות ד	

שהם

3:57	עלות השחר 90 ד'(מע')
4:30	עלות השחר 72 ד'
4:56	זמן טלית ותפילין
5:41	הנץ החמה
8:33	סוף זמן ק"ש למג"א
9:09	סוף זמן ק"ש לגר"א
9:54	סוף זמן תפילה למג"א
10:18	סוף זמן תפילה לגר"א
<hr/>	
12:36	חצות היום והלילה
13:11	מנחה גדולה
16:38	מנחה קטנה
18:06	פלג המנחה
19:33	שקיעה
<hr/>	
19:55	צאת הכוכבים
20:46	צאת הכוכבים לר"ת

דף יומי בבלי	
שבועות טז	דף יומי ירושלמי
יבמות מה	עמוד יומי במשנה ברורה
חז"ל:	רמב"ם פרק יומי
גזילה ואבידה ט'	רמב"ם ג"פ
גירושין א'	משנה יומית
אבות א ח'	

מזל טוב!

לינונית ולרפי וילף
להולדת הנכד
בן לגלעד ולספיר

לניצה ולאמנון סער
להולדת הנכד
בן לאור ולזאב

פלטות שבת, מיחמים לשבת, מוצרי חשמל, החלפה ותיקון דוד שמש

חיים פרידמן 052-294-4211

שרות, אמינות ומחיר ללא תחרות

לחיים פרידמן פנית לא טעית!

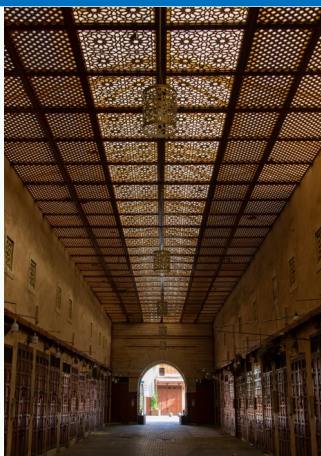
פרשה בתמונה / פרשת אמור

"וַיִּשְׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת שְׁבִתוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ שְׁבַת הוּא לָהּ בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם" (ויקרא כג א)

בפרשת אמור מצוי אחד מהציוויים המופיעים בתורה על החגים שבמחזור השנה, ובראשם מופיע הציווי על שביתת מלאכה ביום השבת. להבדיל מששת ימי המעשה שנועדו לעשיית מלאכה, בשבת הציווי הבסיסי הוא שביתתה מכל מלאכה.

בתמונה, אחת מסמטאות השוק והחנויות שבמרכז המלאכה, הרובע היהודי במרקש מרוקו, כשכל החנויות בו סגורות.
צולם ביום חול ☺

צילום והקשר: **אבי אלטלף**

ממשיכים לאורו של אור

ערב לימוד לזכרו של יקירנו אור ברנדס הי"ד
שיעור בליקוטי מוהר"ן בבית הכנסת "משכן אור"
רחבת כלנית, שכונה ט', שהם

יום שני כ"ב אייר | 19.5.25

הרב אמיר דומן

יום ראשון כ' סיוון | 15.6.25

הרב ישי ליסנר

19:25 תפילת מנחה

19:40 התכנסות, קפה ומאפה

20:00 תפילת ערבית

השיעור יתחיל מיד לאחר התפילה

בס"ד

אנו שמחים לעדכן כי בשבת הבאה, פרשת "בהר בחוקותי", כו באייר, 24.5.25

יתחיל סמסטר קיץ של שיעורים בתנך עם גידי סטטמן

השיעור יעסוק בחלק השני של ספר שופטים

השיעורים יתקיימו בבית כנסת מכבים בין מנחה לערבית אחרי הצהריים

הציבור מוזמן

"חתונת שמשון", רמברנדט, 1638, שמשון, בעל השיער הארוך (בימין התמונה), חד את חידתו במשתה החתונה.

מחז"ל ועד עגנון הספרות היהודית לדורותיה

הסדרה מוקדשת לעילוי נשמת
גיבורי שוהם, להשבת החטופים
ולרפואת הפצועים

בית מדרש שוהם בשיתוף עם בית הכנסת "מכבים"
מזמינים את הציבור הרחב לימוד קהילתי, אייר-סיוון תשפ"ה
השיעורים יתקיימו
בבית הכנסת "מכבים"
רחוב מכבים 92, שוהם

הרב פרופ' עודד ישראלי
המחלקה למחשבת ישראל, אוניברסיטת בן גוריון
הזוהר שבספר "הזוהר"

20
מאי
באייר

להצטרפות, סרוקו

השיעורים מיועדים לנשים ולגברים | הכניסה חופשית

054-7784823 | beit.midrash.ereshshoham@gmail.com

ליגת הנוער

ובתי הכנסת לכדורסל

חוזרת למתכונת

הישנה והמוכרת!!!

קבוצות המעוניינות

להירשם לפנות

לצור - 0507806705

תהילים לילדים
הלל

בשעה 16:00
בניכנס האהב ישראל
(ספרא למעלה)

יחולקו הפתעות וממתקים
בואו בשמחה!

איל לילדים ברוך עד פסוק תהלים נעולות נאום חכם ואמרים אולם בכל עת
דורש עשוקי דורלים שגרים כד חרצת שילם גליון אור עיל כל שם הפירוק
שמהלכים ופיר את עולמים שילם כדור ברזלם
(המחנה נעיל)

לימוד ערב שבועות לילי שוהם
קהילת בית החינוך "אבני החושן" ואילוני
אנ' איל כיתת א-ב ללא סבלות

ה' בסיוון 1.6.25
22:30-23:15

שילור לבנה איליז בילון
שילור לבנה חרב יאק כח

השיעורים יתקיימו בבית המדרש ובמבואות בית החינוך, אבני החושן
בזמן בשמחה

הלימוד לעיני:
גיל שלמה טלמור & רותית בת זרזה & ניסים בן מנחה

שבת תנועה
שבת פרשת אמור

בנושא: "עם אשר רוח ה'"
ערב שבת:
19:11 בניית שבת
19:15 קריאת חז"ל בסעודה
20:45 פנולת חביב
עם רוני והשווארית

10:30 קידוש חביב וחלוקת עלונים
11:15 ארוחת סגל
18:00 תפקיד חביב
18:45 תפקיד חביב
עולה סעודות כמותן וסיר 20:45
20:45 צאת שבת
סעודת והשגחה

נחלים 20:45, רוני והשווארית וסעודה תשפ"ה

תורלל אני ששה את הדברים אז למה לא עם חיוני?
חמיד עשירי חיוני חיוני

שבת פרשת אמור
מפקד בשעה 16:40 בבית ספר אבני החושן

תחנת איסוף:
הגשר הירוק 16:25
גן התמנון 16:30

סיום 17:45

אחראי אראל ארז
צוותא"ה ומקומוניות

אִם תִּחְנֶנֶה עָלַי מִחֲנָה לֹא יִירָא לִפִּי
אִם תִּקְוֶה עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטָח

שבתות

הגבורה

שבת פרשת אמור

י"ט באייר | 17.5

שוהם | הרב אליעזר מלמד

ליל שבת

19:00 | לאחר מנחה, בית הכנסת "אהבת ישראל": דרשה
לאחר קבלת שבת, בית הכנסת "אבני החושן": דבר תורה
22:00 | בית הכנסת "דורות אברהם": עונג שבת:
תפקידה של הציונות הדתית בעת הזו

שבת בבוקר

לפני קריאת התורה, בית הכנסת "דורות אברהם": דבר תורה
לפני קריאת התורה, בית הכנסת "מכבים": דבר תורה
10:30 | לאחר מוסף, בית הכנסת "מכבים": טבע ונס במלחמות ישראל
17:45 | בית הכנסת "שבת אחים": הלכות מסירות נפש
17:45 | בית הכנסת "אבני החושן": שיעור לנשים מאת הרבנית ענבל מלמד:
תורת ארץ ישראל - האחריות הגדולה המוטלת עלינו, ביחס למצבינו
הלאומי והאישי
19:10 | בית הכנסת "אבני החושן": מנחה
19:25 | אולם ספרא:
"אתגר המחלוקת בעם היהודי" - שיח ומפגש
בהשתתפות הרב דוד סתיו והרב אליעזר מלמד. מנחה: הרב רן כלילי
20:13 | ערבית